

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/93/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010266
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010266.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému B. T., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/, písm.b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.a/ Tr.zák. a § 139 ods.1 písm.c/, písm.e/ Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 28.júla 2015 odvolanie obžalovaného B. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.júna 2015, sp. zn. 6T/19/2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného B. T. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.júna 2015, sp. zn. 6T/19/2015, bol obžalovaný B. T. uznaný za vinného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/, písm.b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.a/ Tr.zák. a § 139 ods.1 písm.c/, písm.e/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 25.10.2014 v čase medzi 15.05 hod. a 15.15 hod. pod vplyvom alkoholu prišiel do kuchyne rodinného domu č. X. v X., pristúpil k svojmu otcovi - poškodenému B. T., nar. XX.XX.XXXX, ktorý sedel v kuchyni za stolom a žiadal od neho peniaze na víno, nakoľko mu ich poškodený nechcel dať, tak obžalovaný z kuchynskej linky vzal do ruky tam položený kuchynský nôž a priložil ho poškodenému na plece ku krku so slovami „daj mi peniaze, lebo ťa zajebeť“.

Za tento zločin bol obžalovaný B. T. odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods.1 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods.2 písm.c), písm.d) Tr.zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný B. T. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu poukazoval na to, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že slovné spojenia, ktoré mal vysloviť na adresu poškodeného B. T. st., by boli vyslovené ako „zajebeť ťa“, ale pravdepodobne „zajebeť sa“, čo však bola vyhrážka smerovaná nie na osobu poškodeného - jeho otca, ale išlo o vyhrážanie sa jeho vlastnou smrťou, keď už aj v minulosti sa on samovraždou, konkrétne obesením vyhrážal a takúto výpoveď zopakoval poškodený B. T. aj na hlavnom pojednávaní. Z uvedeného vyplýva, že citovaná vyhrážka nebola adresovaná jeho otcovi a nebolo teda možné jednoznačne vyvodiť záver, že skutok sa stal tak ako je uvedený v obžalobe. Podstatou spomenutého nedorozumenia bola okolnosť, že poškodený je osobou s výrazne poškodeným sluchom a s potrebou stáleho používania načúvacieho prístroja, ktorý však poškodený v inkriminovanej dobe nasadený nemal. Pri skutku, ktorý sa mal medzi ním a jeho otcom odohrať, boli pritom prítomní len oni dvaja a keďže ani sám poškodený nevie jednoznačne potvrdiť skutočnosť, že z jeho strany padla voči poškodenému hrozba násilia, čo je podstatná náležitosť objektívnej stránky aj prejednávaneho trestného činu, zo spáchania ktorého je obvinený, ide tu zjavne o pochybnosť, či sa priebeh skutku odohral tak ako

je uvedený v obžalobe a táto pochybnosť nebola v celom konaní žiadnym spôsobom odstránená. Okresný súd sa aj v odôvodnení napadnutého rozsudku uspokojil len s nepriamymi dôkazmi a podcenil skutočnosti, ktoré poškodený sám potvrdil, keď pritom navyše uviedol, že z návratu svojho syna nemá ani najmenšiu obavu. Na základe uvedených dôvodov alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a aby ho oslobodil spod obžaloby podľa § 285 Tr.por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, pokiaľ by však krajský súd argumentáciu obhajoby v tomto smere neakceptoval, aby bol zrušený len výrok o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody a uložený nech mu je výchovný podmienený trest odňatia slobody, pretože už vykonaná sedemmesačná väzba je pre neho dostačujúca.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol odvolanie obžalovaného B. T. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 7.júla 2015, na verejnom zasadnutí 28.júla 2015 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine a treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného B. T. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu vecí a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o pôvodné priznávajúce výpovede obžalovaného B. T. bezprostredne nasledujúce po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, ale predovšetkým o svedecké výpovede poškodeného B. T. st. z prípravného konania, s ktorými úplne korešpondovali aj výpovede svedkýň G. W. (jej výpoveď z prípravného konania bola prokurátorkou na hlavnom pojednávaní podľa § 263 ods.4 Tr.por. prečítaná) a najmä F. W., tiež závery znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) a o listinné dôkazy, na ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného B. T.. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného B. T. zo spáchania žalovaného skutku uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku, keď pritom navyše krajský súd poukazuje na to, že obžalovaný má evidentné sklony k páchaniu násilného protiprávneho konania nielen vo vzťahu k svojmu otcovi poškodenému B. T. st., ale aj vo vzťahu k svojej sestre G. W. a to predovšetkým v čase, keď je pod vplyvom alkoholických nápojov (v tomto smere poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Trenčín z 8.augusta 2013, sp.zn. 3T/100/2013). Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní vo vzťahu skutkovým zisteniam nepovažoval preto odvolací súd za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného B. T. ako zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/, písm.b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.a/ Tr.zák. a § 139 ods.1 písm.c/, písm.e/ Tr.zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za opodstatnené a preto v podrobnostiach poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému B. T. podľa § 189

ods. 2 Tr. zák. s použitím § 39 ods.1 Tr.zák. vo výmere 3 roky zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou tak, ako na to vecne správne poukázal v napadnutom rozsudku už okresný súd (vzhľadom na to, že súd prvého stupňa považoval uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému v trestnej sadzbe uvedenej v ustanovení § 189 ods.2 Tr.zák. v rozpätí od 4 do 10 rokov za neprimerane prísne, pri ukladaní trestu obžalovanému aplikoval ustanovenie § 39 ods.1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu, pričom však vzhľadom na skutočnosť, že proti napadnutému rozsudku podal odvolanie len obžalovaný a nie aj prokurátor v jeho neprospech, vzhľadom na povinnosť rešpektovania zásady zákazu reformácie in peius, krajský súd sa otázkou výšky určeného trestu odňatia slobody obžalovanému podrobnejšie nezaoberal, pretože v prípade nesplnenia podmienok na aplikáciu zákonného ustanovenia na ukládanie trestu pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby, by u obžalovaného uloženie prísnejšieho trestu, neprichádzalo do úvahy). Rovnako vecne správne a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného B. T. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k týmto výrokom, neakceptoval ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného. So zreteľom na uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom a keďže jeho pochybenie nezistil ani vo výroku, ktorým bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, pretože určenie tohto ochranného opatrenia má svoje opodstatnenie v ustanovení § 73 ods.2 písm.c), písm.d) Tr.zák., preto odvolanie obžalovaného B. T. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.